

از نگرانی جمعی تا اقدام مشترک در کنفرانس وین

سومین کنفرانس جهانی سلاحهای هسته ای که 8 و 9 دسامبر در وین پایتخت اتریش تشکیل شد می تواند زمینه ساز ادامه پیگیریهای تلاش جمعی برای پایان دادن به عصر سلاحهای اتمی باشد.

این زمانی هولناک است که در آن شماری از کشورها موجودیت و امنیت خود را با وجود این سلاحها مرتبط می دانند. این همان مضمونی است که دایساکو ایکدا Daisaku Ikeda یک فیلسوف بودایی ژاپنی و فعال صلح نوشته است.

او پرزیدنت SGI یک سازمان بودایی بین المللی است که برای خلع سلاح اتمی در جهان فعالیت می کند و این مقاله را برای خبرگزاری IPS و IDN نوشته است.

آقای اکیدا، می نویسد: وقتی که ما بمناسبت هفتادمین سالروز فرو ریختن بمب اتم بر روی شهرهای بی دفاع هیروشیما و ناگاساکی Hiroshima-Nagasaki برای سال آینده را مطرح کردیم، گویی بمنزله پیامی بود که در قلب مردم نشست. مردمی که نسبت به آینده نگرانی دارند و در این باره از هرنشست بین المللی و هر فرصت این نوع پیامد های بکار بردن بمب اتم را مطرح و مورد تبادل نظر قرار می دهند.

در این راستا بیانیه مشترک پیامدهای انسانی سلاحهای اتمی مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ماه اکتبر مورد تأیید 155 کشور عضو قرار گرفت. این تعداد بالغ بر 80 در صد کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد است.

نقطه قوت این بیانیه یاد آور عذاب علیمی است که قربانیان این حادثه شوم مولود بکار بردن بمب اتم ببار آورده است و در عین حال حاوی هشدار است که دیگر هرگز نباید این سلاح مخرب مورد استفاده قرار گیرد. این ابزار شوم باید از فضای زندگی محو و نابود شوند.

سومین کنفرانس بین المللی راجع به پیامدهای ناشی از سلاح های هسته ای حامل پیامی است بر این مبنی که همه فعالان بشر دوست و کشورها باید تمامی امکانات و مساعی خود را بکار برند تا محو سلاح های هسته ای در دستور روز قرار گیرد. همچنین پیامی است برای آندسته از کشورها که تصور می کنند این سلاح برایشان جنبه چتر امنیتی دارد. غافل از اینکه دارا بودن آن و یا زیر چتر امنیتی کشورهای اصلی صاحب اتم قرار گرفتن، خود بروز خطر را محتمل می گرداند. در واقع مشارکت همگانی و توسعه جامعه مدنی و آگاهی عمومی بهترین ضامن امنیت و صلح است.

در دستور کار کنفرانس وین دو موضوع موضوع حائز اهمیت است که در مفهوم کلی آن خواست مشترک و تعمیق حرکت جهانی در وصول به مقصود نهائی پایان دادن به وجود تسلیحات اتمی است.

زیرا وجود این ابزار همواره این نگرانی را نیز دارد که دو موضوع بالا پیش آید. اول اینکه یک اتفاق غیر عمدی و از روی سهو رخ دهد و موجب فاجعه گردد و دوم اینکه یک مشکل فنی و سایبری پیش آید و باعث بروز انفجار اتمی یا عوامل جنبی آن شود.

در جریان بحران کوبا که در اصل یک بحران موشکی بود و در سال 1962 بشریت را بشدت دربریم و هراس از بروز یک جنگ اتمی تمام عیار گرفتار کرده بود از شواهد تاریخی امکان خطرات مورد بحث است.

در این جریان خود رهبران آنروزگار اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده آمریکا با نگرانی و نومییدی در صدد جلوگیری از بروز فاجعه شدند. خوشبختانه تلاش های بی وقفه سیاسی در طی 13 روز نتیجه داد. گفتیم در طی 13 روز و شب تلاش، یعنی اینکه زمان لازم در اختیار بود که با گفتگو و قول و قرارهای دیپلماتیک بتوان بر یک بحران خانمانسوز برای بشریت فائق آمد.

بدبختی بزرگ ناگهانی بودن اتفاق است غیر از مواردی که قبلا اشاره شده حالا تصور کنید که یک موشک حامل بمب اتم بطور اتفاقی به پرواز در آید در این صورت نه 13 روز بلکه فقط 13 دقیقه فرصت هست که پیش از اصابت موشک به هدف بتوان کاری کرد، با این حال فرار مردم و نقل و مکان عمومی غیر ممکن خواهد بود و سر انجام شهر مورد هدف موشکی و ساکنان آن در نابودی و ویرانی غرق خواهند شد.

مثال دیگر اینکه بر اثر اشتباه، یک موشک اتمی از جایگاه خود پرتاب شود و ناچار متقابلا به آن پاسخ داده شود یعنی جواب انتقامی. بدیهی است که هر قدر عکس العمل انتقامی محدود هم باشد سبب یک فاجعه زیست محیطی و اقلیمی خواهد شد. در این مورد اصطلاح "گرسنگی هسته ای" را بکار می برند نتیجه آن است که بیش از دو میلیون نفر قربانی بر جای خواهد ماند.

یک بمب اتمی می توان تمدند و فرهنگ های قوی را کلا نابود کند

استفاده تنها از یک بمب اتمی می تواند علاوه بر تلفات جانی و بیماریهای دایمی چندین نسل بعدی را هم علیل کند. در کنار ویرانیهای عمومی با پرتاب یک بمب اتمی مدنیت ها و فرهنگ های نیرو مند بشری هم در معرض انقراض قرار می گیرند.

مورد دیگری که در دستور کار کنفرانس وین است دقت نظر در طبیعت سلاح اتمی است. این موضوع الزاما می تواند با خود پرتاب بمب اتمی بی ارتباط باشد. در اینجا قضیه به آزمایش های اتمی ربط دارد که به نوبه خود یک نکته بسیار با اهمیتی است.

شهروندان Hiroshima, Nagasaki فقط اثرات وحشتناک و مستقیم بمب اتم را تجربه نکردند قربانیان باقیمانده این فاجعه نشان می دهد که این قربانیان بار چه مصیبتی را بر دوش می کشند. بعلاوه حدود دوهزار آزمایش اتمی تاکنون شاهد زنده ای است بر رنج های دائمی که بر انسان تحمیل شده است. بعلاوه ساکنانی که در نزدیکی مراحل تاسیس و ایجاد تاسیسات اتمی قرار دارند در معرض تشعشعات رادیو آکتیو قرار دارند. این سکنه بطور دائم نگران سلامتی خود و کسانی هستند که در این تاسیسات بکار اشتغال دارند.

این امر نشان میدهد که منطق کشورها ئی که دارا بودن و حفظ سلاح اتمی را بدون قصد استفاده از آن توجیه می کنند درست نیست زیرا صرف این تاسیسات و وجود بمب اتم بخودی خود یک تهدید است و جان و سلامتی مردم همواره در معرض خطر قرار دارد.

هزینه های سرسام آور نگاهداری سلاح های اتمی

بررسی های سالانه در مورد مصرف هزینه ها برای حفظ و نگاهداری سلاح های اتمی حاکی از ارقام سرسام آوری است که میشد بمصرف بسیاری از گرفتاریهای امروزه بشری برسد.

بررسی ها از هزینه 100 میلیارد دلاری حکایت دارند. حال اگر این رقم برای بهبود زندگی شهروندان همین کشورهای دارای سلاح خرج شود بخوبی می توان تصور کرد که چه تحولات مثبتی

در امور زدودن فقر، تامین بهداشت عمومی و بهبودی همه جانبه زندگی و آموزش بوجود خواهد آمد . اموری که در حفظ صلح و تنش های اجتماعی هم تاثیر بسزا دارد.

با در نظر گرفتن این موضوع ها کنفرانس وین نقش قابل توجهی را در تامین خواسته های انسانی در راه زندگی در یک جهان عاری از خطر سلاح های هسته ای بازی می کند.

تقویت همبستگی و قاطعیت

آقای اکیدا در ادامه می نویسد تغییر استراتژی باید هم از سوی کشورهای صاحب اتم و هم کشورهای بدون این سلاح صورت گیرد . تغییر نظرگاهها میبایستی با هدف نهائی محو سلاحهای اتمی بعمل آید . بدیهی است رسیدن به چنین هدفی به ایجاد همبستگی و تقویت قاطعیت مشترک و عمومی میان انسان ها نیاز دارد و حمایت از مردم هیروشیما که در این مسیر حرکتی جهانی دارند به هدف کمک می کند. نباید فراموش کرد که جوزای تودا ، نخستین پدر معنوی و اولین پرزیدنت جنبش Soka Gakkai سلاح هسته ای را بعنوان خطری برای اساسی ترین حقوق بشر یعنی حق حیات اعلام کرد و خواستار آن شد که این سلاح مخرب تحت هر شرایطی از میان برداشته شود.

این آرزوی قلبی بازماندگان هیروشیما و ناگاساکی و همه قربانیان در جهان است که دیگر هرگز رنج هائی که آنها تحمل کردند و می کنند برای نوع بشر تکرار نشود .

بهمین مناسبت بیانیه وین ، حاوی اعلام نگرانی ها در جهان نسبت به سلاح اتمی است .

در آستانه 70 مین سال هیروشیما و ناگاساکی پیام وین حاوی بیداری و حرکت جدی در راه محو سلاح های اتمی است .

بازگردانی و تلفیق م رئیس